

Obsahem naší práce je zpracování boje komunistické tajné policie proti největší protestantské církvi na území tehdejší České socialistické republiky - proti Českobratrské církvi evangelické (ČCE)- v rozmezí 50.-80. let dvacátého století.

Agenturní rozpracování 1 ČCE Státní bezpečností (StB) bylo namířeno především proti činnosti Nové orientace (NO, církevní proud působící uvnitř ČCE), proti farářům a laikům, kteří ji reprezentovali nebo s ní byli spojeni.

Do vedení církve i do vedení jednotlivých seniorátů dosazovala StB v zájmu "paralyzace a usměrňování" ČCE na cestě k její faktické likvidaci své tajné spolupracovníky, kteří v církvi vytvářeli tzv. vlivovou agenturu.

Vliv Nové orientace, která vůči vedení ČCE působila opozičně na celocírkevní i seniorátní úrovni, byl v církvi znatelný především v Praze a Středočeském kraji, dále v kraji Západočeském, Severočeském a Východočeském.

Naopak poměrně minimální byl vliv NO v krajích Jihočeském, Severomoravském a Jihomoravském. Tento vliv se Státní bezpečností nepodařilo zcela omezit ani po XX. Synodu ČCE v roce 1977. Šířil se zvláště mezi laiky a studenty Komenského evangelické bohoslovecké fakulty v Praze (KEBF) veřejně se angažujícími v posledních letech komunistického systému před rokem 1989. Českobratrská církev evangelická tím kladla režimu odpor ze všech nekatolických církví nejsilnější. Nepřekvapuje proto její hodnocení ze strany StB a KSČ jako církve „nejreakčnější“.